

דברי הזכר

על ההוראה

אין איש שיגלה לכם דבר,
אשר אינו כמוס ונס בחביון הגיונכם.
המורה, הפוסע בצללי המקדש בין
אינו מגיש מחוכמתו
כי מאמנתו ואהבתו.
אם כן נכון הוא -
לא יצוכם את חוכמתו,
אלא יכוון צעדיכם -
אל מפתן נפשכם - אתם.

חליל ג' יבראן

כפר המשיא

מס. 271

4.7.80

כ' תמוז תש"מ

שלום! אחרי כל הטעויות שהופיעו לפני שבוע, החלטתי שאפילו אם אני צריכה לכתוב באצבעות כף הרגל, אני אכתוב "מה נשמע?" השבוע! למשל, לא הייתי בבית החולים (ת.א.) (או...טי גי, כמו שאמא היתה כותבת), אבל שכנתי כמה ימים בבית בגלל כאבי גב, אבל עכשיו, בגלל הפיזיותרפיסטית הנפלאה שלנו, אני מסתובבת ומתחילה לתפקד כמו בן-אדם. בקשר לתואר המסטורי, מי שמעוניין יכול לשאול אותי ואגיד ברצון (אחרי הכל, זאת הפעם הראשונה שקרה לי דבר כזה).

אבל נעזוב שטויות! הדבר השבוע היה חגיגת הבר-מצווה של אחד-עשר ילדי כחת היובל. אני מקוה שבעלי השמחה - ילדים והורים - נהנו כמוני. כל כך נהניתי שהיה לי מצפון כי חשבתי ברגע מסוים שהנה כל החברים שלי, אז איפה החבר'ה של הילדים? אך גם ילדים מכחה ז' בבית החינוך ראיתי והיה לי רושם שכולם נהנו. סלחו לי אם אציין את דני, ניל (בני מצוה) וגם אלון, שלשת הבנים שהשתלבו כל כך יפה בין כל הבנות. הם בטח הרגישו קצת כמוני (בת בין בנים) אצלנו במשפחה.

דינה הכניסו רעיון מקורי והוא ערב חברתי ביום א' בערב במקום טיול הזלילה שהיה מתקיים בשבת של הבר-מצווה. היה מאוד נחמד על יד בריכת השחיה - ערב חמסין עם ירח מלא, כמה רומנטי! - ואם יש לי בקורה היא רק שנראה לי שבעלי השמחה עבדו קצת קשה מדי והיה קצת חשוך על יד השולחנות. אך סך הכל, היה ערב מהנה מאוד.

לפני שבוע, חגגנו סוף שנת הלימודים עם ילדי בית הספר המקומי (אף על פי שבעצם גמרו השבוע) וזה גם היה ערב נחמד מאוד, הפעם באמפיתאטרון. כמה טוב לשבת שט ב"אמפי" שלנו. הכל שלא מנצלים אותו יותר. השבוע ילדי בית הספר המקומי השתתפו בשבוע מרכז - הנושא היה "הילד היהודי" וסיימו בתערוכה חמודה מאוד ביחד עם רקודים שהכינו הוג הרקודים. התערוכה הועברה לחדר האוכל, ואני מקוה שכולם הסתכלו טוב-טוב!

לא נשכח את הגדולים שעכשיו גומרים לא רק שנת לימודים אלא 12 שנות לימוד ובגרות. עד יום ב' השבוע, אמורים עפר, ניר, ארנה ואביטל לסיים בגרות, ועכשיו יש לחכות לתוצאות! נחזיק אצבעות!

פעם אמרתי שאין שום קשר בין סדר העניינים ב"מה נשמע" ואני חוזרת על כך היום!

אם תראו את רצוד איסטון מסתובב במשק, אל תחשבו שיש לו רגילה ארוכה מאוד. הוא נמצא בבית במסגרת של"ט לשנה. כמה הוא יתגעגע על המדים...!! אין דבר, יתרגל מהר למדים שלנו - בגד ים ומשקפי שמש.

ומה עוד נשמע?

בשעה טובה... לעליזה חצור
בעברה את מבחן הנהיגה - גלגול
נעים על כנישי הארץ!

פמ מוסרת כי המועדון נפתח
מחדש החל מיום ששי בערב.

המעוניינים בזרעים של חטמית
תרבותית (הוליהוק) - יכולים
לפנות לאנט מ' ביום שבת.

ברגע אחרון:

חודש משוגע - משלוחים מהמפעל
הגיעו ל - 30 מיליון לירות -
כולל יצוא של \$335.000!

§§§§§§§§§§§§§§§§

י מ ז ה ו ל ח

- 6.7 גב' אן בלגורי
- 8.7 יוחס עמית
- 9.7 מרי חורדיאן (שרק)
אסנת מרקוסון
אלון פרימוס
דנה בן-חיים
- 10.7 יחודה עדר
- 11.7 ג'סון פרלסון
- 12.7 פרנק ווטרמן
דוד אלמן

י מ ז ב ש ו א י

- 6.7 נסע ומיק אלמן
- 7.7 ג'ין ווילי פנקוס
- 8.7 ויטה וראובן מנז'גורסקי
- 10.7 יהודית וקני ויטהם
דוריל ומיקי חייט

שרונה של לס לא גרה בכפר הנשיא
יותר, אך מצאה את עצמה בבית הול"ם צפת
בכל זאת, לפני כשבוע. אבל היה כדאי,
כי היא תצא לפחות עם משהו בזרועותיה -
נולדה, בשעה טובה, חינוקת, ואני שמחה
לדוח, שמצבן של אם ובת משביע רצון.
מזל טוב לכל המשפחה.

רואים את דוד סטיל צולע במשק.
אי אפשר להגיד שהוא 100% בריא, אך
לפחות הוא בבית, ומתקדם.

אוסי עבר נתוח השבוע. אנחנו
מאחלים לך, אוסי, החלמה מהירה.

יש בטח אנשים שלא אמרתי את שמם,
אך גם להם אנו מאחלים החלמה מהירה
(מוסי, מוסי, שמעתי שלקחת את הביטוי
האנגלי ברצינות ויש לך כאב בצוואר.
אל תהיה אנגלי כזה! אנחנו רוצים
לראות את האף היהודי מסתובב במשק
בהקדם.)

קבוצה של ילדים, שוב מבית הספר
המקומי, יצאו לקרית שמונה לחוג טניס,
המודרך על ידי מאמן מוסמן. היה מאד
מוצלח, והילדים ימשיכו משך הקיץ
להשתתף בחוג. מי יתן ונמצא בין
ילדינו בורג או אורט-לוד. שחק טניס!
נו מו וור!

ואם התחלתי לדבר על תאריס. לא
נשכח לאחל לנעמי רחמני-קולמן מזל
טוב על קבלת ה-ב.א. שלה!

אמא של ג'ורג' ויוהנה חגגה את
יום הולדתה ה-80 כאשר היתה פה.
עכשיו נסעה, אך אף פעם לא מאוחר מדי
להגיד מזל טוב - עד 120!

וזהו זה! שבת שלום, עדנה

הערב! הערב! הערב! הערב!
הערב, 4.7.80, בשעה 21.00, יתקיימו
חוגים מונחים בנושא הסמים במועדון
החברה. כל אותם החברים שלא
השתתפו בחוגים הקודמים שהתקיימו
בחודש אפריל, מוזמנים לבוא למועדון
להשתתף הפעם.

ובכן, נגמר! הסתיימה שנת הלימודים שלי. שנה, שהייתה כולה "שלי", למלא אותה תוכן לפי רצוני ולפי כוחי. יצאתי בציפיות, שהלימודים בתיכוניה יעזרו לי לסתום - אם רק במקצת - את החורים בהשכלתי הבסיסית. אני חוזרת, עשירה בחומר הנלמד, מעל ומעבר לכל הציפיות. בעלון הסיום שלנו, תיאר אחד התלמידים המבוגרים את הלימודים כטיפול על הרים וכל פסגה קטנה שכבשנו - חוויה מלאה סיפוק. והיו חוויות רבות!

כל מקצוע והפסגות שלו: במתימטיקה - מפרוק לגורמים ועד למשוואות לוגריתמיות. בהסטוריה - מגלות בבל עד ליבנה. אחרי חורבן חורבן בית שני. בתנ"ך - הסיפור המקראי, הנבואה, וספר איוב. בשיעורי יהדות למדנו משנה, בספרות - שירי רחל ולאה גולדברג, סיפורי עגנון ועמוס עוז, ופונדק הרוחות של אלתרמן.

יסודות בפיזיקה וכלכלה, רזי לשון עברית וכתב נכון ועוד ועוד. הכל ידע בסיסי, שהוא הופך להיות חלק של כל מסיים י"ב כיתות, ידע שבצעם חייב להיות חלק מחיי היומיום של כולנו. מונחים שפוגשים אותם בקריאת עתון, בפתרון חשבון, בציפיה בתכניות שונות בטלוויזיה, בשיחות בין אנשים.

כמובן, שלא כל כך פשוט לזכור את כל השפע הזה ואצטרך להשאיר את המחברות בהישג יד לעיון שני ושלישי, לשנן ולחזור ולקרוא, עד שארגיש שהחומר מעוגן היטב בחודעה.

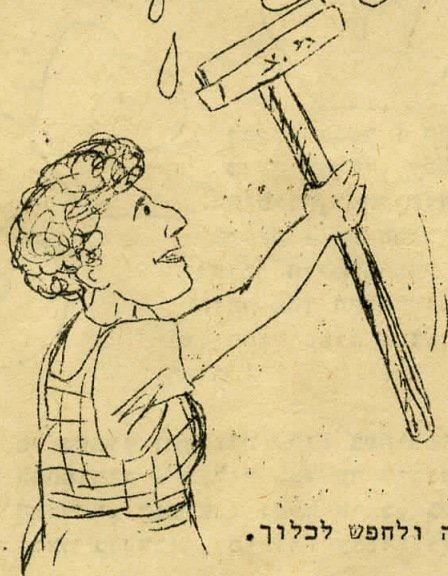
להגיד את האמת, לא קל לחזור הביתה אחרי שנה כזאת, לקלחת המעורבות המשתפשת, לפעילות, לאחריות ולמתח.

זה מביא אותי לנושא החגים, שבחרתם אותי להיות אחראית לו -! סיפוס על גבי הרים של מועדים, שכל חג מהווה פסגה, שרק בעזרת כל החברים נוכל לכבוש אותה! מובן מאליו, שרק בשיטה של מציאת צוות לכל חג מראש, נוכל להתגבר על הפאניקה העונתית, ומירוס העצבים של הרגע האחרון.

לכן, היכוננו! קחו לכם לוח שנה, וכל אחד ואחד יבחן לו את החג הקרוב ללבו, שאכפת לו ממנו, שהוא מרגיש שהוא יכול לתרום (בכל שטח שהוא) לעיצובו, ביצועו, והצלחתו. כוונתי, לבוא אישית לכל חברה וחבר בבקשה שיצטרף לצוות - עד שכל חג "מטופל" שנה מראש, ויש זמן לדאוג לרכישת כלים וחומר, לצאת לימי עיון וכו'. שיטה זו פועלת ברוב הקיבוצים כבר שנים, ואין סיבה שלא תצליח גם אצלנו. כבר בפניות הראשונות נעניתי בחיוב וזה מעודד מאד - סימן שהפסגות לא גבוהות מדי.

אלזה.

נרצח ציבורי

השבוע מסרתי את האחריות על הטיפול במרכז הציבורי לידיה של אלזה, וברצוני לאחל לה הצלחה. אני בטוחה שעברה ה"ייקי" יעזור לה לדאוג לנקיון המקום, אבל הוא כודאי יגרום לה גם עגמת נפש, כי יש דברים מאד מעצבנים בעבודה הזאת.

למה התנדבתי בזמנו לקחת על עצמי את התפקיד לתקופה קצרה ?

זה היה אחרי פורים. מצאתי את עצמי מרימה ניירות, בדלי סיגריות, וכד' והחלטתי שאם כבר - אז כדאי גם לקבל "משכורת" עבור מאמצי. זה היה גם טוב לפיגורה להתכופף כל הזמן ולהרים, רק שעכשיו קשה לי ללכת זקופה - כי גם הראש שלי התרגל חמיד לפנות כלפי מטה ולחפש לכלוך.

ובכן - הבנתי קצת מה מעצבן בעבודה ? לא אכפת לי בחי שמוש - אבל למצוא בדלי סיגריות מאחורי האסלה - זה מעצבן. לטאטא לא כל כך אהבתי, ובמיוחד שמיד אחרי שגמרתי, פחות או יותר, מצאתי בדלי סיגריות על המדרגות לפני הכניסה לחדר האכל, או ליד הספסלים אחרי שמישהו ישב שם קודם לכן. אין תירוץ של חוסר מאפרות - הם בכל מקום ! מה עושים המעשנים בביתם ? מכבים את הסיגריה על הרצפה לפני הכניסה לשרותים ? אני לא מאמינה. טוב, אני קצת משוגעת בקשר לעישון, אבל בכל זאת זה מעצבן.

מה עוד מעצבן ? אם לקחת בקבוק אחרי ארוחה בחוץ - נא להחזיר אותו למקום הנכון (ע"י האקונומיה) ולא לתקוע אותו באחד מפחי האשפה.

אם אתה אוהב להשאיר דברים על הספסלים במרכז (גם אני עושה זאת) - נא לא לשכוח לקחת אותם לפני שתלך הביתה (למשל תפוחי אדמה, כביסה מלוכלכת, וכד').

והיונים ! האם יש למישהו רעיון איך להיפטר מהן ? הלכלוך שלהן ממש מעצבן. אבל אתם לא אשמים בזה. התברואן טוען שבחום הקיץ אי אפשר להרעיל אותן.

ובכן - במיוחד אהבתי לפגוש את הגברים בבית השמוש שלהם ולשוחח אתם על דא ועל הא בזמן שקראו את עתון הבוקר באחד התאיפ. (יש גם כאלה שמשאירים את העתון על הרצפה לאחר הקריאה). זכרו - צריך להזרים את המים גם במשתנה לאחר השמוש.

תודה טוב על המחמאות שחלקתם לי בזמן עבודתי במרכז.

בפרידה - הרגישו בבית במרכז הציבורי ואל תחבישו להרים ניירות או כל לכלוך אחר שתתקלו בו בהסתובבותכם שם.

שרה ד.

דו"ח מהאספה האחרונה, שדנה ב"תקנון העבודה".

לפני ימים מספר, לאחר דיון מלהיב למדי, שבמהלכו התעלפו שני מועמדים צעירים ורגישים מאנגליה, החליטה האספה כדלקמן:

1. יום העבודה יהיה שמונה שעות. זמן זה יוקדש לעבודה בלבד. לצורך התקנון תוגדר "עבודה" כהתערבות פיזית/שכלית בעולם החיצוני לשם יצירת תוצאה מועילה. זאת אומרת - הזמן המבוזבז בהליכה אל העבודה וממנה, בהכנות לעבודה ובסיומה, באכילה, בעישון, בדיבור על נושאים שאינם קשורים בעבודה ובעשיית צרכים פיזיים (מעל לפעם אחת ביום) לא יחשב כחלק משעות העבודה.

הערה: במקרה של צורך בביקורים דחופים בנוחיות, יוכל חבר לבקש שזה לא יחשב כחלק מיום העבודה. בתנאי שימציא לסדרן העבודה פתק שעליו חתמה אחת וראש ענף, המעידים על צורך כזה. הסדרן יעביר את המסמך למרכז המשק לאישור והחבר יזוכה בזמן זה לקראת חשבון ימי העבודה שלו בשנה הבאה.

2. הזמן "המבוזבז" בחדר הניתוחים במקרה של ניתוח בבית חולים מוכר של קופת חולים, לא יחשב להעדר לגיטימי מעבודה, אלא אם כן החבר גם מבצע את הניתוח. אם הניתוח לא יגרום למותו של אותו החבר, תהיה חובה עליו לחזור לעבודה מיד לאחר הניתוח (ארכסתחזור אליו הכרתו - תלוי מה קודם למה).

הערה: במקרים יוצאים מן הכלל, תסודר תחבורה מבית החולים (סידור התחבורה פתוח כל ערב בין 19.30 - 20.00). נשים הרות תלדנה בשעות העבודה, רק אם תהליך הלידה לא יפריע להמשך התקין של העבודה.

3. בהתחשב בירידה המשמעותית במספר החברים בקבוץ, הוחלט לקיים מנוחה צהריים חובה בין השעות 13.00 עד 15.00, אך מי שייתפס ישן בשעות אילו יבוא על עונשו.

הערה: אנשים המנצלים לרעה את שעת המנוחה, יפצו בעבודתם את הירידה בתפוקה הנגרמת בגלל חוק אחר (שמי שנכנס לבית היציקה נעול סנדלים או כל הנעלה נוחה אחרת יישלח הביתה למשך 3 ימים). במקרה שחברים אנשים כאלה, אפשר להעביר את נטל העבודה על הילודים שנולדו כתוצאה מניצול נכון של שעת המנוחה. (וכל זאת רק כשיגיעו ילודים אלה לגיל 4, עקב החוק הקיים האוסר העבדת ילדים מתחת לגיל 4, מעל 3 שעות ביום במפעל).

הערות אידיאולוגיות: א' - בהתאם לערך הקיבוצי המקובל של שיוויון יצטרכו חברים הנהנים מעבודתם לעבוד שעתיים נוספות ביום - רצוי בעבודות שהם אינם אוהבים.
ב' - כמו כן, לאור העובדה שרווקים, אלמנים וגרושים לא צריכים להקדיש חלק מזמנם החופשי לריבים עם בני הזוג, יצטרכו לתרום שעתיים נוספות בשבוע לסידור - רצוי בעבודות ניקוי של רהיטים שבורים וכדומה, דוגמים מהריבים הנ"ל.

4. בגלל תוחלת החיים הארוכה יותר של הנשים לעומת גברים וכתוצאה מעובדה זאת הזמן שיהיה פנוי להן אחרי גיל 75, להאריך את יום העבודה שלהן בשעתיים ביום לפחות, רק כל יישמר השיוויון בין הגברים והנשים.

המשך...

5. מעכשיו והלאה לא יצטרכו חברים מעל גיל 75 לעזור במשלוחים. כמו כן, לא יהיו חייבים לעבוד בחולה אחרי השעה 10.00 בבקר בין החודשים אוגוסט עד יולי.

6. מעכשיו והלאה לא יעבדו הורים של חברים יותר מ-8 שעות ביום. כמו כן יצטרכו לעזור רק במשלוח אחד ללחקה.

הערה : הגבלת הגיל במשלוחים, המוזכרות לעיל, לא נהוג לגבי הורים.

7. בהתאם לעקרונות המקובלים בחינוך הקיבוצי, יכנסו ~~החברים~~ בכל בתי הילדים כדי להכשיר את הילדים לתפקידיהם בקבוץ בעתיד.

ביישוב תקנון זה "יומתק" הרחמים בצדק.

על החתום: האיגוד הבין-לאומי לצער בעלי חיים
כתב נודד: מלווין ס.
תרגמה: שרה ד.

כסבתא של בת - מצוה (שושנה) לבי מלא רגשות הערה ותודה לכל בית כפר הנשיא.

יום הבר מצווה היה יום שמח ומאושר בשבילי, יום שכמוהו לא ידעתי מזמן - תודה!

תודה לכל אילו שעבדו קשה, שהודות למאמצייהם הכל היה יפה ומוצלח. תודה לחברות שעמדו בחום היום על יד תנורים חמים, הזיעו ואפו את העוגות היפות והטעימות.

תודה לג'וני שניהל את השקט כה נפלא, בשקט ובנחת כמנחה, מורה, מחנך, אב ובעל שמחה.

ובאחרונה רב תודות מקרב לבי לכל המשפחות והידידים על העוגות והאיתולים הלבביים שהמטירו עלי.

מי יתן ואזכה להשתתף בשמחות רבות שלכם.

באהבה ותודה

אסתר בלק.

פועל וזמן

"והילד הזה, זה אני" (1)

כיום שהביא את הילד אורון ירדן למנוחות קשה לחשב על דברים משמחים.

מתו מלכד אומה בימים אלה?

רק טרגדיה משפחתית וחרדה לגורל בן שמונה שכל חטאו היה שחשב שכל אדם שלובש מדי צה"ל הוא ידיד וש אפשר לבטוח בכל אחד שמחייך. ובעצם כך צריך להיות בעולם מתקן שתי לפי עקרונות ומוסר. והכל למען בצע כסף: כך החברה הישראלית של ימינו וכך החברה האנושית בכללותה.

אם כתבנו על הדגל של המין האנושי - "רק ההצלחה חשובה!" ואכן כתבנו אזי ילדים קטנים ישלמו את המחיר - אינני מגזים - כך דרכו של הג'ונגל. אין הפשעים הקטנים ("סחיבות", "שיהיה", "מצאתי את זה") מוצדקים מן הגדולים (רצח, שוד מזוין, חטיפה, אונס) יש דרך המובילה מן הפשע הקטן לפשע המחריד שמאיים על החברה האנושית המתוקנת.

אני מתעב פושעים - אולי זה בגלל החינוך שקבלתי בבית - וגם כשספרתי ספורים לילדי הגן ובכיתות היסוד, תמיד נסתימו סיפורי בנצחון הטובים על הרעים. פעם אחד שאל אותי בן קטן - ואיני זוכר אם היה אחד מבני או אחד הילדים האחרים שהקשיבו - "מדוע בכל הסיפורים שאתה מספר הטובים תמיד מנצחים? משעמם". עניתי "כי כך צריך להיות". כיום אני יודע שהייתי צריך לומר "כי כך זה מה שהיננו רוצים שיקרה, אבל במציאות עולם הרשעים גובר עלינו ורק בסיפורים אפשר לסיים שאם האדם הוא טוב הוא ינצח בסוף". אולי ידעתי בליבי שראשים קטנים לא יבינו את הפילוסופיה הזאת. לזה הגענו מן הפשעים הקטנים: עלינו לשנן לקטנים "לא כל אחד הוא דוד-טוב אל תדבר עם זרים!" להפציר בנערת חן: "אל תסעי עם הגבר המחייך המבטח להסיע אותך לביתך." להזהיר את הזקנה: "אל תפתחי את דלתך לזרים; אל תכנסי לדירתך בגפך; אל תלכי ברחוב בגפך". אני מאמין שיש ישראל אחרת.

"והילד הזה, זה אני" (2)

היו לנו שתי מסיבות ילדים בשבועיים האחרונות, סיום שנת הלימודים של בית הספר של קבוצנו ומסיבת בר מצוה של המבוגרים שבכיתת "היובל". אומרים שיש שני גורמים שמסוגלים לגנוב הצגה אף מן השחקן הגדול ביותר: ילד וכלב. שניהם הופיעו בהצגות של כיתות היסוד. אף כי אין לי ילדים בבית הספר אהבתי את הצגות הילדים ויכולתי אפילו לסלח אם מרוב התלהבות המורים התארכו ההצגות קצת. הילדים הציגו ילדים ודברו על ארבע אומות עולמם; ספורים, מורים אורחים וכל מה שלא אהבת בתור ילד, מי לא מחק את הנשיקה הרטובה שקבל מן הדודה עם השפם וריח הסיגריות? קצת הלכתי לאיבוד בין הילדים - הפילים. נוכחתי לדעת שילד בתור פיל מאבד את אישיותו. שפילון בתור ילד גם מאבד את אישיותו. מסיבת הבר-מצוה של "היובל" פחות מצאה חן העיני. הטקס התארך למרות שרוצים למצוא ביסודי לעבודת כל ילד, מציאותן של כיתות גדולות יחסית מחייבת אותנו לחשב על מסגרת קצת אחרת. ובאשר להצגה, אני מודע לאמצעים שהושקעו בה אבל משום מה לא דברה אל ליבי.

המשך...

אבל בסך הכל יכולנו להתנהם בשני ערכים אלה שאורגנו יפה ולומר שאצלנו יש נקודת חיות בנעשה בשטח ההינוך.

מה שאומרים צעירים

- אין קבוצה כמו כפר הנשיא, אני אומר לך את זה במובן החיובי. אינני יודע איך שזה קרה אבל יש חברה שאפשר לחיות בה.
- זה עולה לי על העצבים. רק אנגליה שומעים כאן, זו קללת הדורות.
- מה רע לחיות בחוץ לארץ. נו, טוב, נצטרך לעשות כמה ויתורים כדי שהילדים ימשיכו להיות יהודים. בחו"ל האשה הדליקה נרות וכאן היא לא שורחת. אבל אתה יודע שיש לפחות שבעה מיליון יהודים שחיים בחו"ל. אם כל כך רע להם למה הם לא כאן? למה אני רוצה שילדי יהיו יהודים? אולי מפני שקבלתי משהו מן ההורים, אולי מפני שאינני רוצה לנתק את השרשרת. מה רע בכסף? ואם על כסף מדובר, מוטב בחו"ל. יש התבוללות בחו"ל - זו בעיה לילדים. יש אנטישמיות שם - לא נורא מכופפים ראש וזה עובר. לעזעזל עם הגאווה הלאומית (אקדימאי - לא קבוצניק).

אריק.

מחשבות

* חילופים במערכת: החל מן השבוע הבא, תקח על עצמה צילה את עריכת העלון עד לשובי ממלואים - ופרט לצד המידי של הענין אני מקווה "מחבשלת" כאן עורכת לעתיד לבוא. בהצלחה צילה.

* מאותה סיבה דחיתי את הניסיון השני של תמונות בעלון, ולגבי הניסיון הראשון: זה היה ניסיון והרבה אין לי מה להוסיף - זה ברור למדי.

דוד א.

הודעה מהמסגרה

הבהרת מספר נקודות לגבי העבודות שברצוננו לבצע למען החברים.

1. כל החומרים על חשבון החבר.
2. גגונים מעל דלתות הכניסה - בקרוב יכוצעו לכולם, על מנת לשמור על אחדות הבתים.
3. הרבה חברים הזמינו נדנדה לגינה, מחיר נדנדה זו הוא בסביבות 2,000 ל"י כרגע, נצטרך להזמין עוד חמר בעקבות ריבוי הבקשות, ויש לקחת בחשבון שבכל הזמנה המחיר עולה.
4. כעת חסר חומר לבניית מחזיקי עציצים ואפניים. החמר הוזמן. נעשה כמיטב יכולתנו לספק את כל בקשותיכם, אך לא יכולים להתחייב.

אנחנו

במילואים הפעם, החברה שאיתם אני משרת היו יותר קיצוניים בשמרנות מאי פעם בעבר. במיוחד לנושא הערבים הקדישו יותר זמן יותר מרירות "חבל שרק הורידו לראשי העיריות את הרגליים - היו צריכים לחסל את הנבלות! ערבוש טוב - זה ערבוש מת וכו'". קצת התווכחתי אך לרוב לא בזזתי את האנרגיה שלי על סתם, סבלתי בשקט.

ביום האחרון של המילואים נסעתי לאספה הכללית של "שותפות" זה ארגון שמטרתו המוצהרת היא: "יצירת תנאים לשותפות בין ערבים ויהודים" חברי הארגון מקיימים סמינרים, סדנאות, ומחנות קיץ לנוער ערבי ויהודי. בפעילויות אלה המדריכים יהודים וערבים יוצרים אירועים שבהם הנערים יכירו זה את זה דרך חוויות משותפות ולא רק ע"י שיחות. מתמודדים עם חששות ופחדים אחד מהשני, דעות קדומות, ובעיות בסגירת הפערים.

אני נכנסתי לפגישה ובליבי הרבה חשש. אך התרגשתי מן האווירה החמה, היהודים שדברו ושרו בערבית הערבים שדברו בעברית ושרו שירים ישראלים. שוחחתי עם מספר ערבים והתמודדתי עם חלק מהחששות שלי. פגשתי שם בחור שהיה בעבר בארגון "בני הכפר" - האשפניקים הקיצוניים בגדה המערבית, הוא סיפר שבארגון שולטת אווירה של שנאה עיוורת, ושהוא הגיע למסקנה שחברותו בארגון לא תורם אלא מעכב התקדמות בארץ. כשגילה את "שותפות" הוא הצטרף והתחיל לפעול.

דברתי עם מורה ערבי שסיפר לי על שנאת היהודים שבה הוא נתקל בב"ס שלו, התסכול שלו מול השנאה הזו, ומאמציו לשנות אותה. אחרי הישיבה, הדלקנו מדורה ושרנו ושוהחננו עד מאוחר. למדתי הרבה, ויצרתי קשר עם אנשים יקרים ויפים. בבקר נסעתי לבסיס להשלים את שיתורי מהמילואים. ריח העשן עוד היה בשערותי וכשפגשתי את המילואים האחרים על יד משרד האפסנאות, מה הדבר הראשון שאמר לי? "הי, פק, אתה מסריח כמו ערבי!"

זה כבר היה יותר מידי, והתחלתי לספר להם על חוויותי ב"שותפות" למרות שאזון קשבת לא כל כך מצאתי בניהם..

אני מעוניין לארגן פעילויות כאן באזור, רעיונות ראשוניים, מפגש בערב לשיחה ומשחקים חברתיים בין צעירי הקבוץ וצעירי טובא; מפגש של כמה ימים בין תלמידי יסודיים מן האזור לבין נערים ממר או מג'ד אל קרים; משחק כדור-רגל בין קבוצות ט בא לבין כפר הנשיא עם בירה ומפגש אחרי המשחק. מי שמעוניין להעלות רעיונות או לקבל חומר קריאה על "שותפות" מוזמן לפנות אלי.

מ ו ע ד ת ה ש ת ל מ ו י ו ת

ברצוננו לבקש סליחה מהחברים שבגלל סיבות באמת לא חלויים בנו, לא אושרו עדין באספה הלימודים הארוכים לשנת תשמ"א למרות העובדה שהם אושרו בועדת כח אדם ובמזכירות. אמנם בדברי הכפר מיום 18.4.80, פרטמנו רשימה כזו, אבל זה היה לקראת הדיון בועדת כח אדם ובמזכירות.

היות ובימים הקרובים תידון בועדת כח אדם רשימת המבקשי לימודים קצרים בשנה הבאה, על האספה יהיה באחת האספות הקרובות לדון בשתי הרשימות (הן לימודים ארוכים והן קצרים). לקראת אספה זו, תפורסם ב"דברי הכפר" רשימה מדוייקת של כל הלימודים, כולל שינויים קלים ברשימה שפורסמה בחודש אפריל.

בברכה,
ועדת השתלמויות.

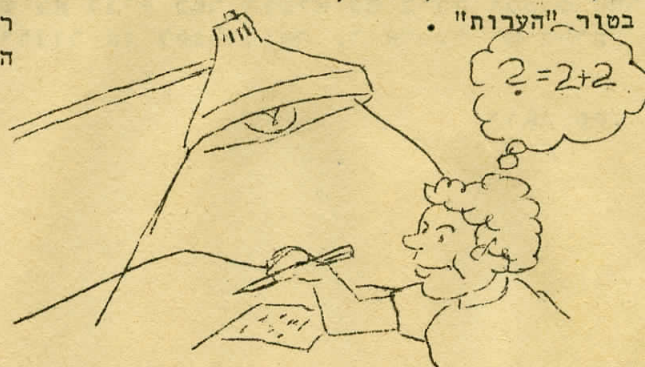
ה ו ד ע ו ת מ ו ע ד ת ר י ה ו ש י ל ד י מ

1. חברים אשר ילדיהם נכנסים **לכתה א'** בשנה הבאה (ספטמבר 1980) וזקוקים למנורת לילה עבורם, מתבקשים להרשם בלוח ליד המזכירות.

3. הורי ילדי כחתמרים והורי כתה א' העתידה אשר ילדיהם זקוקים למדף, מתבקשים להרשם בלוח ליד המזכירות.

2. חברים שילדיהם ישנים עדין במיטות קטנות (כל שהן) וזקוקים להחלפה למיטה גדולה (1.80 x .70). תוך השנה הקרובה, מתבקשים להרשם בלוח ליד המזכירות. אם ברצונכם לקבל מטה דו-קומתית, נא לציין זאת בטור "הערות".

4. חברים אשר יש ברשותם רהוט ילדים שלא בשמוש או רהוט כלשהו שלא רצוי, מתבקשים לרשום בלוח ליד המזכירות.

הפחדים והחששות של בני הדור / דוד - א

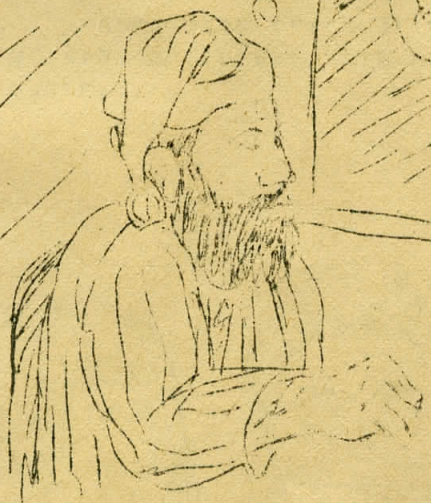
ההשתעבדות לצורך בהכרה חברתית הורסת כל חלקה טובה: היא מונעת אינדיבידואליות יצירתית, כנות ויחסים אמיתיים בין בני אדם. כמה הדברים אמורים? פסיכולוגים ודאי יסבירו זאת כפחז מפני הדחה או אי-קבלה, כשהגורם הראשון לכך הוא הפחד מפני הבדידות: אותה בדידות "איומה" ומפחידה כל-כך... מדוע? לשם מה צריך האדם לבני אדם אחרים?... האם האדם הינו באמת "חיה חברתית"? העובדה שכך הם פני הדברים נראית ודאית למדי בין שזה בכרך סואן, בין בעיר ובין בקיבוץ - המכנה המשותף הוא הבדידות והפחד מפניו... ומשונה הדבר שדווקא "מצרך" זה הוא תיוני כל כך לשלוותו של האדם, כלומר אנו זקוקים לבדידות כמו אוריר לנשימה.

סיבה אפשרית לפחד זה מפני הבדידות הינה חסר היכולת או הרצון שלנו לקבל את עצמנו כפי שאנחנו - הציפיות, השאיפות, הרצונות והמאווים יוצרים אצלנו דמות דמיונית שאליה אנו חתרים בין שזה מקצוע, דרך חיים, פילוסופיה מסוימת או פתח אישי. השאיפה היא לשפר ולהתקדם... כלומר: מה שקיים אינו מספיק. אנו תולים לעצמנו תוויות ויוצרים לעצמנו מודל ומנסים משך רוב חיינו לישים מודל זה ולמלא את התוויות בתוכן מעשי. מאחר ואנו שונים המיד משאיפותינו (הן מעשית והן מעצם הגדרת המילה "שאיפה" - דבר שאיננו, ואנו מנסים להגיע אליו) אנו זקוקים לציוני דרך תמידים כדי להרוכז שאמנם אנו מגיעים או לפחות נעים בכיוון הנכון.

אנו זקוקים לעדוד מתמיד מהסובבים אותנו; מכאן המשחקים שאנו משחקים בהתמדה ראוי לציון ומכאן ההמנעות מההתבודדות... האם זוהי תכונה מוטבעת באדם המראה עד כמה הוא דינאמי ולא מוצר מגמר? האבולוציה, השינוי המתמיד נוצר כתוצאה של אי שביעות רצון בסיסי שלנו. מעצמנו... אי שביעות רצון היוצר את המתח בין הרצוי למצוי... הפרשי גובה היוצרים זרימה במורד... זרם החיים!

מכל האמור לעיל ייתכן מאד שכך חייבים להיות פני הדברים בטבע והתהליך הוא אך תהליך בריא של מניעת נוון והתנוונות... מכאן אולי גם התנגדותי לפילוסופיות מסוימות של המזרח הגורסות שביעות רצון מן החיים: הכל יפה, טוב ו"כך-צריך-להיות"... הרי אלמלא המערב על חסר היציבות שלו היינו ודאי נרדמים אי שם בהיסטוריה כשהנצח פורש כנפיו ומקפא הכל... ואולי הוכחה לכך היא

(המשך בעמוד הבא)

נראה כי פילוסופיות המזרח והמערב שונים זה מזה כיום מן הלילה...ועם זאת המטרה זהה כמעט. כיצד? האין שאיפת המערב להתפתחות והליכה לקראת משהו טוב יותר...משופר - דומה לנסיון איש הדת להתקרב לאלהיו, לקוסמוס, לנירוואנה?...האם אין כאן בסך הכל הבדל של חזוניות ופנימיות לגבי הפרוש המעשי כשהסוף זהה? הסבל הרוחני בראיית הפער בין אדם לאלוהים והסבל הפסיכולוגי מאיכות חייו של בן המערב הנם שבילים שונים באותו מעבה יער - על אותו הר שאל פסגתו מגיעים כלם וכבר נכתב: "כל הנחלים זרמים אל הים והים אינו מלא" - יש מקום לכל וכל דרך חיים, כל פילוסופיה, לכלם מכנה משותף. היהודי, הנוצרי, המסלמי, האתאיסט, החינדי, הבודהיסט, האנדיאני ובן השבט האפריקאי...כלם שואפים לפסגת ההר, לשלמות, לקרבת אלוהים, לנירוואנה שהוא שיא שאיפות האדם מאז ומתמיד...ואם כך השאול מהו? כל פילוסופיה ודרך חיים המחבלת בדרכו של האדם אל הפסגה הרי היא "שלילית", היא רעילה והורסת, שייכת לשטן ולגהנום: פילוסופיות מסוג "תורת הגזע" הנאצית הם אך דגמא קטנה לכך.

אחתהתא: מאז שחר האדם נאלץ הוא להתבסס על החלטות רגעיות קטנות וגדולות: כל תקופת האנושות נהג האדם בחייו כבמעבדה נסיונית - נסיון, כשלון, למוד לקחים, נסיון, הצלחה, התקדמות וחזון חלילה. ההצלחות שנבעו מהחלטות נכונות והכשלונות שנגרמו כתוצאה מהחלטות גרועות יצרו את ההיסטוריה הארוכה והביאה את האנושות למה שהינה כיום.

חזרה ל"תורת הגזע"...ומדוע היא שלילית? השלילי, שבענין, מעל ומעבר למוסר בני האדם, הוא ענין ההיזון החוזר ההורס במקום לבנות, מבחינת "כורת את הענף עליו הוא יושב" - מאחר ו"תורת הגזע" מוציאה את רוב האנושות מ"גזע האדונים" הרי שאותם הדוגלים בכך מהווים מעוט שמדרך הטבע סופו להעלם...הרי אין לצפות שרוב רובה של האנושות יקבלו על עצמם להיות נחותים...הדבר סותר את הטבע הראשוני של האדם: - ההתקדמות, היצירה והאבולוציה הנובעים מאי שביעות רצון.

תורת הגזע יוצרת אי שביעות רצון חזק הגורם לפעילות נמרצת יותר של אותם שאינם בני "גזע האדונים" והתהליך הטבעי יהיה סלוק אותו גורם מטריד...

...כאן עולה כי המחשבה שמא כל היקום אינו מלא מברוס על שאיפה להרמוניה, דבר שאינו חייב להיות מכוון ע"י אנטלגנציה כלשהי... בכל אופן לא יותר מאשר שאימתם של מים בכלים שלובים להגיע לגובה שווה... הסיבה - משיכת הכבד - ו... ואיש לא יקרא לגראויטציה - אלוהים.

...כאשר יש מתח כתוצאה מאי שביעות רצון השאיפה בטבע היא לסלק הגורם למתח זה: סלוק "חורת הגזע" ע"י האנושות היא אך דבר טבעי, מה שלא כן סלוק הרעיון של "האדם-נזר-הבריאה"... האדם ודאי לא יתנגד למעמד זה ואלו החיות, הצמחים ושאר יצורי הטבע, (כנראה) אינם מודעים לכך שהאדם הוא אמנם שיא ההתפתחות, כך שלגביהם זו אינה הפרת הרמוניה.

אם האדם הוא אמנם התפתחות של הטבע שהחל מהדומם עבר דרך התד-תאיים והגיע למה שהגיע היום - זהו נושא לאנשי המדע למיניהם.

החוקרים אספו תוויות שונות הנקראות בפנינו (משום מה) עובדות - כל זאת על פי הכנתם, שכלם וחושיהם. ה"עובדות" הללו עוברות שוב סנון של אנשי מדע הממיינים, מטמנים, מחלקים ומסווגים - שוב ע"פ הבנתם, שכלם וחושיהם ומעבירים נתונים סובייקטיביים אלו דרך אמצעי התקשורת השונים: - כתב, קול, תמונה וכו'... אנו המנסים ללמוד מכך מעבירים את החומר מבעד למסננת האישית שלנו והרי לך מדע מדויק ואובייקטיבי!

מכל האמור לעיל ברור שאת התשובות לשאלות הבסיסיות ששואל כל אדם, חייב הוא עצמו לתת. כאן השיבות הלמידה מתוך נסיון אישי לעומת נסיונם של אחרים... הרי למידה מנסיונו של אחר, כמוה כהריוית צמאון ע"י קריאת ספור מרתק אודות פעולת השתייה!

הספוק שבהרמוניה, סלוק הגורם לאי שביעות הרצון, או הפגת המתח הוא גדול כל כך עד כי הוא מעביר אותנו על דעתנו ולעיתים קרובות מלי אנו מרגישים: "כל כך טוב - אז בוא נעבור זאת הלאה"... כאן חוזרת הטעות לכל אורך ההיסטוריה האנושית: תמיד תמצא אנשים שיטיפו, ילמדו, יראו לך, יסבירו ויעזרו לך, ואנו רואים זאת אצל הורים (שרצונם בטובת ילדיהם - ברור), כשההורה "עוזר" לבנו ללכת, לעמוד, לפתור בעיות חשבון או בכל שטח אחר. הבן העצמאי ירגיש שמשהו לא כשורה ויעמוד על שלו ועל זכותו ללמוד בעצמו, ואלו הבן שמשום מה לא מרגיש בכך ושמת לקבל עזרה ועם הזמן ילך ויתרגל אליה ופרט לסכנת התלות שבדבר ימנע מעצמו את הזכות, החובה וההכרח ללמוד.

צה"ל מבקש...

לאחרונה היתה הצלחת מה לשיטה של פנייה דרך "דברי הכפר" כדי לבקש מתנדבים לפעולות שונות. לכן אני מפרסמת את המכתב הבא מקצינת חנוך של יחידה בסביבה. את יש בינינו אנשים המוכנים לתרם מזמנם לעוין, אבקש שיתקשרו אתי.

אנגה

אל: מזכיר משק כפר הנשיא

הנדון: הרצאות של חברי קיבוץ.

- (1) חיילי היחידה שלנו יושבים כיום בסמוך לקבוצתם.
- (2) פעילותם אינטנסיבית וקשה מאד, אולם יש להם שעות פנאי.
- (3) כדי להפיג את המתח יש ברצוני להפגיש עמם אנשים שיוכלו לספר-להרצות בפניהם על נושאים שונים ומגוונים.
- (4) את יש בין חברי המשק אנשים שיכולים ורוצים לעזור לנו במשימה חשובה זו, נברך על כך.
- (5) במידה וכן, הייתי רוצה שתכתבו אלי.

בברכה ותודה מראש,

סג"מ זיסקינד ראומה

נדליק נר לזכרו של

אריה בך

כ"ז תמוז

אנו משתתפים בצערך של אבי נצר

במות אמו

ש י ר ב ר / מ צ ו ה / אדם מדר

ירדתי מהשביל לחקור את שני צידי
לראות את העולם אשר כולם דברו עלי
טיפין טיפין אישרו לי מה שלא אושר
שלשום
נחנו לרוץ בזמן שכבר רציתי למרום.

אמא פעם לקחה אותי לטיול בעגלה
בזמן בדרך ובקצב שהיא רצתה
קבלתי כל דבר שבעיניה נחוץ
—זה לא מספיק לילד שרוצה לרוץ.

פזמון:

פזמון: עד היום...

לקראת היום עבדנו במשך השנה
לעמדה בוגרת בתוך הקהילה
נרשה לעצמנו להוסיף עוד משמעות
—שזאת פסיעה נוספת לקראת העצמאות.

עד היום היינו ילדים
עד היום היינו עוד "קטנים"
עכשיו התבגרנו בשמחה
היום הגענו למצווה.

אך היום יש לנו חגיגה
היום הגענו למצווה.

ואז הלכתי יד ביד איתה יותר רחוק
נחנה להיכנס למים בחלק לא עמוק
"לך לבד קצת חמודי וקח את התרמיל
—בתנאי שלא תרד עדיין מן השביל".

פזמון: עד היום...

ה ו ד ע ה / ו ת ו ד ה

סוף סוף עברתי לביתי המשופץ. אני מודה לכל אחד שעבד בשפוץ הבית
ולכל החברים שעזרו לי בהעברה.

אני מוכנה לקבל כל אחד שצריך עזרה רפואית בזמן שאני בתורנות וגם
אקבל בשמחה אלה שרוצים לבקר אצלי בלי סיבות רפואיות. הדלת שלי
פתוחה לכולם.

תהיו בריאים,

פיליס ל.

יוני 1980
תמוז תש"מ

ת ק ו ח ח ו נ ו ת

החתונות בכפר הנשיא ייערכו במקומות אחידה, ומתבטלים המושגים "חתונה גדולה" ו"חתונה קטנה".

מתקנות לחתונות:

- (1) חופה
 - (2) ארוחה, כשיש בחירה בין הצורות הבאות:
 - (א) במועדון, עם הגבלה במספר האורחים ל-150, וארוחה דומה חוגש לכל האוכלוסיה בחדר האוכל.
 - (ב) בחדר האוכל, בצורת ארוחה של ערב שבת כשאין קבלת שבת, בלי הגבלת מספר האורחים. (לביעלי השמחה הגשה לשולחן.)
 - (ג) במידה והחתונה תתקיים ביום שני, תיערך הארוחה במקומות של קבלת שבת רגילה עם הגבלת מספר האורחים בהתאם, כשרוב האורחים לא ילוננו במשק.בכל מקרה חוגש ארוחת צהריים קלה באותו יום.
 - (3) טקס ומסיבה יתקיימו בכל חתונה, כשאופי המסיבה ייקבע לפי הנסיבות.
 - (4) לא תיערך יותר מהחתונה אחת בחודש.
- תקנון זה יופעל מתחילת חודש חשוון תשמ"א.

(החלטות האספה - 24.6.80)

דו"ח ועדת המשק - 20.6.80

נוכחים: יענקל מ', ג'וני ט', בני ג',
אנגה ס', קולין פ', ברוך כ'.

- (1) הקמת צריף טרומי בפרדס אבוקדו דרוז (בהשתתפות דני פ')
הוטבר לועדה שצריף המשמש כמחסן לאביזרי ההשקאה התמוטט. כמו כן מצב הצריף המשמש כח"א בשטח אינו טוב. לפיכך מוצע לרכוש צריף חדש אשר ישמש כח"א בשטח, ואלו הצריף הישן ישמש כמחסן. עלות ההשקעה: כ- 350,000 ₪.
ההשקעה אושרה.
- (2) לקמת כתת לימוד (בהשתתפות אלק)
כתוצאה מהגדלת מספר הכתות בבית"ס המקומי (מ- 5 ל- 6), יש צורך בבניית כתת לימוד נוספת. צורך זה נובע מכך שכתת כוללת הועברה לחברת הילדים. לפיכך מוצע לבנות כתת לימוד אשר תחובר לכתת "ארבל". עלות ההשקעה: כ- 650 אלף לירות. מימון צפוי כ- 500 אלף לירות.
ההשקעה אושרה.
- (3) החלפת מנהל אגף החמרן
בהתאם להמלצות בחירת בעלי תפקיד במפעל, יש לצרף לועדה חבר מועדת המשק. סוכם: ברוך יצורף לצוות זה.

נוכחים: יענקל מ'; אלק ק'; ברוך כ';
מוסי ה'; צילה ב"ר; רימונד ג';
הרי ל'; אנגה ס'.

- (1) קניית במוסדות המשק ע"ג אנשים לא תושבים
(בהשתתפות פנינה ל', ריני ט', לבי ו')
בדיון התברר שיש להבדיל בין קניות במרכז לית/חנות הבגדים/הנעלה לבין המתפרה.
תפירת בגדים בבית היא שרות מסובסד לאוכלוסיה המקומית (בהגדרה זו כלולים בני משק
הגרים בחוץ), ואין אפשרות מעשית להרחיב שרות זה לאורחים, בלי שהדבר ייתן את
אותותיו בכמות הבגדים המוצעת לקנייה לחברות.
גם קנייה במרכז לית, חנות הבגדים וההנעלה מסובסדת, אבל הוחלט לאפשר לאורחים מדרגה
ראשונה להשתמש בשרות זה (הכוונה להורים, אחים ובנים), באמצעות החבר, ובהבנה
שהקניות יצטמצמו במסגרת פריטים נחוצים במשך השעות בקבוצ. לזמנים השווים במשק
חודש יש אפשרות לקנות תלויים בהנה"ח בשעות הקבלה הרגילות.
- (2) בקשה של רוי אב (בהשתתפות רוי) להביא למשק את חברתו ומשפחתה.
היא חברה בקבוצ הטוללים, והבקשה כעת היא לשנת נסיון. המזכירות ממליצה באופן
עקרוני על קבלתה והבקשה תובא לאשור האספה בקרוב.
- (3) המזכירות הודיעה שטוני ינטים מתגייס לצה"ל ביולי. לפי החלטת האספה בזמנו, תוקפא
מועמדותו לתקופת שרותו, ותתחדש אוטומטית אחרי שחרורו.
- (4) בקשת גדעון ירדן להתקבל למשק עד לגיוסו (בהשתתפות מרים כ')
בקשתו של גדעון לא נתקבלה.
- (5) אושרה חזרתו של יצחק בנדר למשק, בסטטוס של בן-מועמד.
- (6) הוחל בדיון על הצעות ועדת הקליטה וועדת הבנים לגבי אמוץ וקליטת צעירים.
(בהשתתפות אריה ו')
הדיון יימשך בישיבה הבאה.

3/7/80

In opening I wish to inform you all officially that I have finally moved back to my recently renovated house. If you wish to visit for health reasons when I am on call, or if you wish to visit socially, my door is open to you all. I hope your visits will all be of the second kind and you will remain in good health.

Phyllis.L.

Health

Ossie Edelstein is hospitalised in Safed hospital following surgery. We wish him a speedy recovery.

Sharona M. (nee Gershman). Congratulations on the birth of a daughter. 1kg 700gm. Little but good. Our congratulations also to all the family. Moira will shortly be taking a weeks vacation. During this period she will be replaced by a temporary nurse. Her name is Ilana, and she will be staying here with her husband and two sons aged 14 and 15. We hope that you will receive her kindly and help to make her stay with us pleasant.

Visitors

We have with us for six weeks the family of a Reform Rabbi. They will be working part of the time in the meshek and are interested in learning about the life on kibbutz, and perhaps we can learn something of their life in the U.S. They are adopted by the Devalt family. Also visiting are a group of four young Nigerians. They are interested mainly in irrigation problems, and will be working in the nifal and the Hulah during the month of July.

A group of youths; 12 in all who are touring the country; from St Louis U.S.A., will be visiting with us from 3rd to 6th of July.

To return to last week for a little--

This year we celebrated the Bar-mitzveth for three days.

This was a departure from the usual and was highly successful.

The programme on Friday evening was enjoyed by members and visitors alike. Saturday was as usual the Aliyat HaTorah, and then the families were free to enjoy the company of the visitors who remained.

Sunday evening the reception which took place at the swimming pool, (not, as advertised, in the meadon) was enjoyed by all.

Returned From hospital - David Steele, now recuperating at home.

(2)

Trips abroad

Our best wishes for a pleasant trip to the Primosts and the Forsters, who will be leaving for foreign parts in the near future. We hope they will return full of the joy of life. Bon voyage.

Condolences

We wish to express our sincere sympathy to the Doare family on the death of Betty's Father, (in England)

Birthdays and Anniversaries

Ann Bilgoray	6/7	Yehuda Eder	10/7
Yotam Anit	8/7	Jason Pearlson	11/7
Marie Chordian (Sharck)	9/7	Frank Waterman	12/7
Osnat Marcuson		David Elman	
Alon Primost			
Dana Ben-Haim			
	Netta and Mick Elman	6/7	
	Jean and Willy Pinkus	7/7	
	Vita and Reuben Mendzagorski	8/7	
	Yehudit and Kenny Whitham	10/7	
	Dorit and Micky Hiatt		

In Memoriam

Arich Bach

Shabat Shalom.